

Vlaams
Parlement

stuk **1587** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 25 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

betreffende het Lokaal Cultuurbeleid

Advies

namens de Commissie voor Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
uitgebracht door de heer Stefaan Sintobin
aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder.

Vaste leden:

mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Jan Verfaillie;
de heren Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
de heren Lieven Dehandschutter, Willy Segers;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

mevrouw Vera Jans, de heer Jan Laurys, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Johan Verstreken;
de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Khadija Zamouri;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jurgen Vanlerberghe;
mevrouw Lies Jans, de heer Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

1587 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur	4
1.1. Het huidige decreet.....	4
1.2. Het nieuwe decreet	5
1.2.1. Titel 2. Doelstelling.....	5
1.2.2. Titel 3. Het lokaal cultuurbeleid	6
1.2.3. Titel 4. Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid	7
1.2.4. Titel 5. De provincies	7
2. Bespreking	8
3. Advies	10
Gebruikte afkortingen	11

Artikel 12 van het decreet houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringslasten aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (hierna Planlastendecreet) somt dertien sectorale regelgevingen en een besluit van de Vlaamse Regering op die ingevolge het Planlastendecreet moeten worden aangepast.

Tijdens het overleg van het Uitgebreid Bureau met de commissievoorzitters van 18 november 2011 werd beslist dat de commissie bevoegd voor Binnenlands Bestuur telkens advies zou kunnen verlenen over de ontwerpen van decreet die ingediend worden om de bedoelde sectordecreten in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het Planlastendecreet. Bedoeling van dit advies is om na te gaan of de letter en de geest van het Planlastendecreet gerespecteerd wordt bij de aanpassingen van de sectorale regelgeving aan dat Planlastendecreet.

Op 22 mei 2012 besprak de commissie het ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid, met het oog op een advies aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

1. Toelichting door mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

Minister *Joke Schauvliege* zegt dat de achtergrond van dit ontwerp van decreet bekend is: het witboek Interne Staatshervorming, het Planlastendecreet en de beleid- en beheerscyclus. Die bestuurlijke veranderingen bepleiten een andere houding tegenover lokale besturen en hebben geleid tot twee nieuwe decreten binnen de culturele sector: een nieuw decreet Lokaal Cultuurbeleid en een nieuw Cultureel-erfgoeddecreet.

1.1. Het huidige decreet

Het huidige decreet Lokaal Cultuurbeleid regelt de ondersteuning van het gemeentelijke cultuurbeleid. Er is een enveloppesubsidie en daarbovenop nog een euro per inwoner voor gemeenschapsvormende initiatieven. Ook de bibliotheek en het cultuurcentrum worden ondersteund. Niet elke gemeente heeft weliswaar recht op een cultuurcentrum, dat hangt af van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In het huidige decreet moeten gemeenten aan een aantal basisvoorwaarden voldoen. Zo moeten zij een cultuurbeleidscoördinator, op A- of B-niveau, in dienst hebben. Voorts moet er een gemeenschapscentrum zijn, een gesubsidieerde gemeentelijke openbare bibliotheek en een ondersteuning van minstens 0,8 euro per inwoner voor sociaal-culturele verenigingen en verenigingen voor amateurkunsten. Tevens is een akkoord nodig om gegevens over het gemeentelijk cultuurbeleid ter beschikking te stellen in de door de Vlaamse overheid gevraagde vorm en een bij het agentschap ingediend geïntegreerd cultuurbeleidsplan.

Na aanvaarding van het geïntegreerd gemeentelijk cultuurbeleidsplan kan de gemeente aanspraak maken op een enveloppesubsidie. Bepalend hiervoor is het inwonertal van de gemeente. Voor gemeenten vanaf 10.000 inwoners gaat het om 50.000 euro. Eenzelfde bedrag is beschikbaar voor samenwerkingsverbanden van gemeenten. Voor gemeenten met minder dan 10.000 inwoners bedraagt de enveloppesubsidie 25.000 euro.

Het geïntegreerd gemeentelijk cultuurbeleidsplan moet aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo moet dat plan ingediend zijn voor 31 december van het jaar dat voorafgaat aan de start van de subsidie. Het moet bovendien vergezeld zijn van een advies van de cultuurraad, het beheersorgaan van de bibliotheek en, in voorkomend geval, het beheersorgaan van het cultuurcentrum. Tevens is een bewijs vereist waaruit de goedkeuring door de gemeenteraad blijkt. Het cultuurbeleidsplan loopt tot 31 december van het eerste jaar

van een volgende beleidsperiode in de gemeente. Het jaarlijkse actieplan en het jaarlijkse werkingsverslag worden na advies van de cultuurraad, het beheersorgaan van de bibliotheek en desgevallend het beheersorgaan van het cultuurcentrum ter goedkeuring aan het college van burgemeester en schepenen voorgelegd. Die documenten moeten niet aan de administratie worden bezorgd, maar wel ter plaatse beschikbaar zijn.

Momenteel moet dus eenmaal per periode van zes jaar een beleidsplan worden ingediend. Dat plan wordt gezien als een werkinstrument, maar vormt niet de basis voor de subsidieberekening. Subsidies zijn afhankelijk van het aantal inwoners. Iedereen die aan de basisvoorwaarden voldoet, kan ze ook ontvangen. Het huidige decreet gaat dus reeds uit van een grote verantwoordelijkheid van de lokale besturen en probeert de rapporteringslasten te beperken. Er wordt vooral gestuurd op middelen, zo moet er een cultuurbeleidscoördinator zijn en wordt er gevraagd dat in de bibliotheek de helft van het personeel van A- of B-niveau is.

In 2010 werd door het Instituut voor de Overheid van de KU Leuven een onderzoek verricht naar de effecten van de cultuurbeleidsplannen. Uit die bevraging bleek dat het huidige decreet gezorgd heeft voor een sterkere professionalisering en grotere budgetten op dat lokale niveau. Het beleidsplan wordt vaak echt als een werkinstrument gebruikt en wordt zeker niet door iedereen als een belasting gezien.

1.2. *Het nieuwe decreet*

1.2.1. Titel 2. Doelstelling

Met het nieuwe decreet werd erover gewaakt dat wordt voortgebouwd op het gevoerde beleid. Daarbij wordt echter een stap verdergegaan. Zonder de sectorale subsidiestromen uit te hollen, wordt met deze aanpassingen nog meer autonomie gegeven aan de gemeenten om hun cultuurbeleid vorm te geven op maat van de lokale noden. De minister beschouwt de lokale besturen daarbij echt als partners. Het nieuwe decreet biedt mogelijkheden om cultuur mee op te nemen in de strategische meerjarenplanning van de gemeente. Cultuur zal daardoor meer zichtbaar worden en bovendien kunnen op die manier ook schotten worden doorbroken en kan er wellicht nog meer dan vroeger interessante samenwerking ontstaan met andere beleidsdomeinen. Daarnaast valt de sturing op middelen en inzonderheid personeel, weg. Besturen kunnen dus zelf bepalen hoe ze inspelen op de Vlaamse beleidsprioriteiten. Het is wel de bedoeling om hen daarin, wanneer ze dat wensen uiteraard, te blijven ondersteunen via steunpunten en sectororganisaties.

Het blijft dus de bedoeling om gemeenten te stimuleren voor het voeren van een kwalitatief en duurzaam lokaal cultuurbeleid, met bijzondere aandacht voor de bibliotheek en het cultuurcentrum. De minister beklemtoont dat een lokaal cultuurbeleid steeds uitgaat van de samenhang van de verschillende cultuurbeleidsdomeinen. Dat wil zeggen dat er ook aandacht is voor kunsten, erfgoed, socio-culturele verenigingen enzovoort.

Het nieuwe decreet vertrekt vanuit drie grote prioriteiten. In verband met de eerste prioriteit worden in hoofdstuk 1 van titel 3 een aantal zaken omschreven die inherent zijn aan het gemeentelijke beleid, de bibliotheek en het cultuurcentrum. Dat kan als de basis worden gezien waaraan moet worden voldaan om op de prioriteiten te kunnen intekenen. Naar aanleiding van een discussie in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media op 9 juni 2011 (*Hand. VI. Parl. 2010-11, C267 – CUL31*) werd door enkele parlementsleden uitdrukkelijk gevraagd een aantal belangrijke ankerpunten zeker op te nemen in het decreet zelf en niet in de uitvoeringsbesluiten. Met die vraag werd rekening gehouden.

1.2.2. Titel 3. Het lokaal cultuurbeleid

Hoofdstuk 1. Het gemeentelijk cultuurbeleid

De gemeente moet een coördinerende rol opnemen met betrekking tot het lokale cultuurbeleid. Er wordt niet meer gezegd dat er een cultuurbeleidscoördinator moet zijn. De gemeente moet ook inspraak organiseren bij de strategische meerjarenplanning van de lokale belanghebbenden. Ze moet een minimaal bedrag van 0,8 euro besteden per inwoner aan verenigingen en instellingen. Daarbij moet het niet noodzakelijk om een subsidie gaan, ook bijvoorbeeld het ter beschikking stellen van infrastructuur of van materiaal is mogelijk. Voorts moet de gemeente beschikken over een bibliotheek en over een cultuur- of een gemeenschapscentrum. Met het oog op de monitoring, moeten gemeenten in staat zijn om beleidsrelevante informatie aan te leveren. Het is niet de bedoeling hen daar op af te rekenen, maar het blijft belangrijk om zicht te hebben op dat lokale beleid. Ook voor de besturen zelf is dit trouwens een handig instrument voor benchmarking. Dit mag dus niet gezien worden als een last voor de besturen, maar als een bruikbaar instrument in het lokale beleid. In het uitvoeringsbesluit wil de minister hieraan nog een aantal kwalitatieve specificaties koppelen.

Hoofdstuk 2. De openbare bibliotheek

Elke gemeente moet, alleen of in een samenwerkingsverband, een openbare bibliotheek organiseren. Die bibliotheek moet inspelen op maatschappelijke uitdagingen zoals digitalisering. Ze moet beschikken over een onafhankelijk, pluriform aanbod, dat breed en zorgvuldig samengesteld is, evenals over een onlinecatalogus en over een laagdrempelig en toegankelijk aanbod. De openbare bibliotheek moet tevens een optimale dienstverlening garanderen en 75 percent van het budget besteden aan Nederlandstalige publicaties. Met het oog op monitoring moet ze beleidsrelevante informatie kunnen aanleveren.

Hoofdstuk 3. Het cultuurcentrum

Als bijlage bij het decreet wordt een lijst opgenomen van steden en gemeenten die recht hebben op een cultuurcentrum in een bepaalde categorie. Deze steden en gemeenten, dezelfde als in het huidige decreet Lokaal Cultuurbeleid, kunnen intekenen op de hieraan gekoppelde prioriteiten. De categorieën A, B en C blijven behouden.

Cultuurcentra hebben zowel een eigen aanbod als een receptieve werking. En ook zij moeten met het oog op monitoring beleidsrelevante informatie aanleveren. Accenten die daaraan kunnen worden verbonden zijn bijvoorbeeld dat het eigen cultuuraanbod een lokale en regionale uitstraling heeft die inspeelt op vragen en behoeften van diverse bevolkingsgroepen, dat het cultuurcentrum actieve ondersteuning biedt aan verenigingen en in samenwerking met relevante actoren, inzet op kunst- en cultuureducatie.

Hoofdstuk 4. Organisaties met een specifieke opdracht

Hier gaat het over steunpunten, sectororganisaties en voorzieningen voor bijzondere doelgroepen: de digitale bibliotheek en voorzieningen voor bijzondere doelgroepen als het Rode Kruis en Luisterpunt. Voor het eerst wordt de mogelijkheid ingeschreven om organisaties die lectuur in aangepaste leesvormen produceren, te ondersteunen. Ook het steunpunt (LOCUS) en twee organisaties voor sectoraal overleg (de VVBAD en de VVC) worden vermeld onder dit hoofdstuk. Inhoudelijk zijn er voor deze organisaties geen wijzigingen. Na advies van de Raad van State werd beslist om de subsidievoorwaarden op te nemen in het decreet en niet in het uitvoeringsbesluit, zoals nu het geval is. Op die manier wordt ook meer tegemoetgekomen aan de Cultuurpactwetgeving.

Hoofdstuk 5. Intergemeentelijke samenwerking voor afstemming van het cultuuraanbod en de communicatie

Aan dit hoofdstuk zijn er geen inhoudelijke wijzigingen.

Hoofdstuk 6. Grootstedelijke gebieden

Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn er geen grote wijzigingen. De gemeenten in dit gebied vallen immers niet onder het Planlastendecreet. Hier wordt verder gewerkt met een cultuurbeleidsplan en een cultuurbeleidscoördinator. Ook de rol van de VGC blijft ongewijzigd.

Voor de grootsteden Gent en Antwerpen worden in het uitvoeringsbesluit aparte beleidsprioriteiten uitgewerkt. Er wordt vertrokken vanuit een integraal beleid waar ook de schotten tussen cultuurcentra, bibliotheek en lokaal cultuurbeleid worden losgelaten. Binnen het huidige decreet werden over de werking van de cultuurcentra al aparte overeenkomsten gesloten met deze steden. De beleidsprioriteiten zullen in onderling overleg tot stand komen en deze twee steden ontvangen voortaan een aparte enveloppe. Er wordt gedacht aan een integraal lokaal cultuurbeleid met een participatiebeleid dat vertrekt vanuit de demografie van de stad en dus inspeelt op de snel veranderende samenstelling van de stedelijke bevolking. Ook een kunstenbeleid, dat aandacht heeft voor zowel de lokale amateurkunstenaar als de internationale instelling, lijkt voor deze steden prioritair. Vanuit de verschillende onderdelen van het lokale cultuurbeleid zal worden ingezet op cultuur-educatie.

1.2.3. Titel 4. Organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid

Onder titel 4 wordt de organisatie van de inspraak bij het gemeentelijk cultuurbeleid geregeld.

De gemeente moet inspraak en participatie organiseren, en de culturele actoren betrekken. Dat kan door een adviesraad over alle culturele materies, maar ook door sectorraden.

1.2.4. Titel 5. De provincies

Zoals bekend heeft de Vlaamse Regering een ontwerp van nieuw Provinciedecreet ingediend. Door de wijziging van artikel 2 zullen provincies vanaf 1 januari 2014 niet meer bevoegd zijn voor onder andere cultuur, tenzij er decretaal bevoegdheden worden toegekend. In het witboek Interne Staatshervorming werd al aangegeven dat een complementair cultuurbeleid nodig is. Dat wil zeggen dat provincies nog bevoegdheden behouden, maar dat de huidige overlapping met Vlaanderen dient te worden weggewerkt. In artikel 59 en 60 van dit decreet wordt daarom een lijst gepubliceerd met provinciale bevoegdheden.

Dit komt er samengevat op neer dat provincies nog bevoegd zijn voor:

- streekgericht bibliotheekbeleid;
- bovenlokale platformwerking en samenwerking;
- sociaal-cultureel werk van bovenlokaal belang;
- circus van bovenlokaal belang;
- kwaliteitsbevordering binnen de amateurkunsten;
- professionele kunsten van bovenlokaal belang;
- het regionale cultureel-erfgoedbeleid;
- gebiedsgerichte projecten, impulsprojecten en projecten naar bijzondere doelgroepen;
- het (mee) organiseren van culturele initiatieven, zoals Beaufort, Manifesta en initiatieven in het kader van de herdenking van de Grote Oorlog;

- de eigen provinciale instellingen. De Vlaamse Regering zal hiervan een lijst goedkeuren, maar dit kan bijvoorbeeld gaan over het Caermersklooster in Gent, De Warande in Turnhout en het Gallo-Romeins Museum in Tongeren.

De minister zegt dat deze weliswaar lange lijst vrij duidelijk afbakt wat provincies per deelsector in de toekomst nog kunnen doen.

2. Bespreking

De heer *Marc Vanden Bussche* ziet een aantal positieve punten in dit ontwerp van decreet. Voor de gemeenten vallen een aantal lasten weg. Ze zullen bijvoorbeeld niet meer verplicht zijn om een cultuurfunctionaris in dienst te hebben. Toch zullen de meeste gemeenten allicht wel hun cultuurfunctionaris behouden. Het zaligmakende advies van de cultuurraad wordt doorbroken. Wat bedoelt men precies met de sectorraad? Aan de gemeenten wordt meer autonomie gegund en ze zullen worden beschouwd als partner. De provincies zullen bepaalde culturele bevoegdheden behouden. Voor West-Vlaanderen gaat het onder meer over Beaufort. Ook de initiatieven rond de Eerste Wereldoorlog zullen worden ondersteund.

Het lijkt de spreker logisch dat er cijfergegevens kunnen worden opgevraagd bij de gemeenten. Worden de cijfers van de verschillende gemeenten dan ook gepubliceerd op een website?

De heer *Bart Caron* beseft dat de inhoudelijke kant van de zaak besproken wordt in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Hij denkt dat het ontwerp van decreet in overeenstemming is met het Planlastendecreet. Het past ook binnen een evolutief denken over goed en efficiënt bestuur. Ondanks de wijzigingen zit er ook veel continuïteit in de rol die de Vlaamse overheid toebedeelt aan de lokale besturen. Het cultuurbeleid wordt erdoor bestendig en versterkt.

De spreker betreurt dat er in een decreet over cultuur geen criteria meer mogen worden opgenomen rond de middelen. In principe is hij het eens met het werken met outputindicatoren, maar dat moet wel haalbaar zijn. Outputindicatoren zijn vooral geschikt voor beleidsdomeinen waar metingen mogelijk zijn, bijvoorbeeld voor de wegeninfrastructuur. Bij cultuur is het meten van de output echter een moeilijke zaak. De regelgeving rond meetbare criteria zoals infrastructuur of personeel is trouwens almaar beperkter geworden.

De provincies hebben inderdaad een rol te spelen in de ondersteuning van het cultuurbeleid. Hun verantwoordelijkheden moeten echter niet groter worden maar duidelijker. Deze regelgeving biedt een enorme ontsnappingsroute aan de provincies, wat overigens past binnen het regeerakkoord. De omzetting van dit principe in de sectorale decreten is echter lachwekkend.

De heer *Caron* stelt voor om niet in te gaan op de suggestie van de VVSG rond de monitoring. Het doel is immers niet het controleren van de subsidie, maar het aggregeren van gegevens die nuttig kunnen zijn voor de Vlaamse overheid en de gemeenten. Deze werkwijze heeft in de voorbije twintig jaar veel waardevol materiaal opgeleverd waarop het beleid kon worden geënt. De gemeenten kregen daardoor de gelegenheid om hun eigen werk te vergelijken met dat van andere gemeenten.

De heer *Lieven Dehandschutter* denkt dat het ontwerp van decreet volledig in overeenstemming is met het Planlastendecreet. Sommige leden van de Commissie voor Cultuur, Jeugd,

Sport en Media vrezen dat een aantal lokale besturen de middelen voor cultuur sterk zouden beperken. Anderen denken dat Cultuur intussen een volwaardig beleidsdomein is geworden en dat er geen nood is aan betutteling of overbescherming door de Vlaamse overheid. Niettemin is het een goede zaak dat een aantal voorwaarden worden ingeschreven waaraan moet worden voldaan om in aanmerking te komen voor subsidiëring door de Vlaamse overheid. Wat de gegevensverzameling betreft, is het echter nog altijd niet duidelijk of de gemeenten al dan niet verplicht zijn om mee te werken om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Mevrouw *Karin Brouwers* vraagt zich af of de monitoring waarvan hier sprake is, niet indruist tegen de geest van het Planlastendecreet. Wat zal er precies moeten worden geleverd? Dat de Vlaamse overheid gegevens van de gemeenten nodig heeft voor de opvolging, is begrijpelijk, maar dat mag niet te ver gaan. Is monitoring overigens wel een goed Nederlands woord? Zou niet beter van opvolging worden gesproken?

De heer *Jan Durnez* is tevreden met de afbakening van de drie beleidsprioriteiten. Hij heeft de indruk dat de rapportering in het Planlastendecreet daarop aansluit. Wordt het aanleveren van bijkomende informatie duidelijk gescheiden van de rapportage over de doelstellingen? Dat is nodig om te vermijden dat bij de gemeenten verwarring ontstaat over de rapportering.

De heer *Paul Delva* denkt dat het ontwerp van decreet conform is met het Planlastendecreet. Tegelijkertijd wordt aandacht besteed aan een aantal bekommernissen van de culturele sector. Het is goed om dat evenwicht te behouden.

Mevrouw *Linda Vissers* zegt dat haar fractie akkoord kan gaan met de vermindering van de planlasten, maar niet met de lange lijst van bevoegdheden die de provincies toebedeeld krijgen. Het was immers de bedoeling dat de provincies niet meer bevoegd zouden zijn voor het beleidsdomein Cultuur. Dat is echter vooral een debat voor de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Minister *Joke Schauvliege* wijst erop dat het feit dat de middelen niet meer geoormerkt mogen worden, een gevolg is van het Planlastendecreet. Er mag bijvoorbeeld niet meer worden geëist dat een bepaald soort personeelslid wordt aangeworven, maar er wordt wel expliciet vermeld dat een kwalitatief beleid moet worden gevoerd. Het is dus niet de bedoeling dat de gemeenten nu massaal gaan beslissen om geen gekwalificeerd personeel meer in te zetten voor cultuur.

De lokale besturen zijn vrij om de adviesraden vorm te geven. Ze kunnen bijvoorbeeld beslissen om een algemene adviesraad Vrije Tijd samen te stellen, waarbij zowel jeugd, cultuur en sport aan bod komen. Ze kunnen evengoed beslissen om een Erfgoedraad, een adviesraad Kunsten of een raad Sociaal-Cultureel Werk op te richten.

Inzake de cijfergegevens maakt de minister een onderscheid tussen de beleids- en beheerscyclus en het aanleveren van bijkomende cijfers, de monitoring dus. Het aanleveren van bijkomende cijfers werd verplicht gemaakt om een vergelijking mogelijk te maken. De uitkering van de subsidie zal echter niet daarop gebaseerd zijn. De minister is het met de heer Caron eens dat het goed is dat de cijfers nog moeten worden aangeleverd. Dat zorgt niet voor bijkomende lasten voor de gemeenten. Deze zaken zijn intussen sterk geautomatiseerd en de kosten worden integraal gedragen door de Vlaamse overheid. De gemeenten hebben zelf ook toegang tot deze gegevens en kunnen dus zelf vergelijkingen maken met andere gemeenten.

Voor de rol van de provincies werd er gekozen voor een complementair beleid. Er werd een duidelijke lijst van mogelijke provinciale bevoegdheden opgesteld. De inhoudelijke discussies zullen verder worden gevoerd in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

3. Advies

De in de commissie aanwezige fracties besluiten eenparig dat de bepalingen van het ontwerp van decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid, inderdaad conform het Planlastendecreet zijn.

Linda VISSERS,
waarnemend voorzitter

Stefaan SINTOBIN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
LOCUS	Lokaal, Cultuur en Steunpunt
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VVBAD	Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezen
VVC	Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra